

קרא לבית שמש ויזרח אור

בית חב"ד
לב העיר

מרכז להכנה תודעתית
ומעשית לקבלת פני המשיח

לאחר כל התלאות והמשברים, השליח הגיע סוף סוף אל הבניין המיוחל והנחשק, אך יום אחד החלום המתוק התפוצץ בפניו ברעש גדול << סיפור השליחות של הרב מנחם מענדל ליפש שנזרק אל תוך ים השליחות, הגיע אל העיר בית שמש הותיקה, והחל לחולל בה מהפכה

מנחם כהנא

וא לא תכנן לצאת לשליחות מיד אחרי החתונה. להיפך, ביקש לשבת בצלה של קהילה חב"דית וותיקה בשנה-שנתיים הראשונות אחרי החתונה, להתבסס נפשית, לבנות את יסודות הבית החסידי, ורק אז לצאת. אלא שאז, בשלב השידוך, קיבל הרב **מנחם מענדל (מענדי) ליפשי**, מכתב מהרבי ב'אגרות קודש' בנוגע לשליחות. בצד אחד של הדף נכתב "מזל טוב להגל השידוך", ממנו הבין כי השידוך הולך להיסגר במהרה, ובצד השני נכתב "בנוגע למקום הדירה", ושם ממשיך הרבי ומורה לגור דווקא בסביבה לא דתית, ולהשפיע עליהם שיתחזקו בקיום מצוות מעשיות.

"הבנתי שהרבי שולח אותי לגור מיד לאחר החתונה בסביבה פחות דתית", סיפר לנו הרב ליפשי השבוע.

"למרבה הפליאה - כשסגרנו את השידוך, גילינו שהכלה (אשתי לעתיד), ביקשה ברכה מהרבי להצלחת השידוך, וזה בדיוק המכתב אותו קיבלה..."

למעשה ההוראה טרפה להם את התכניות. הם ביקשו לגור במקום דתי יותר שיש בו קהילה חב"דית, אך עם יכולת להגיע בקלות יחסית להורי הרעיה העתיידית שהתגוררו בבית שמש. "ההתלבטות הייתה בין ביתר עילית, לוד או כפר חב"ד. לא חשבנו בכלל לגור בבית שמש", הוא מספר.

"כתבתי לרבי, ובמענה היה סיפור מאדמו"ר הצמח צדק, שפעם אמר לגבאי בית כנסת 'קרא לשמש ויזרח אור' - 'קרא לְשֶׁמֶשׁ ויזרח אור', וביאר הרבי הרי"צ שהכוונה היא, ששמש בית הכנסת יש לו את הכוח להאיר את בית הכנסת. והרבי מה"מ מסיים את המכתב: בזכות זה שאתה תאיר את בית הכנסת, השם יאיר את הבית שלך.

"חשתי שהרבי מכוון אותי להיכנס לתפקיד שמש בית כנסת, בדומה למה שאבא שלי עושה בבני ברק, ומה שאבי הכלה עושה בבית שמש; לשניהם יש בית כנסת..."

"כששאלנו את הרב לנדא שליט"א, הוא קרא את המכתב של הרבי ואמר: "מיד קפץ לנגד עיני המילים 'בית שמש', הרבי כותב 'קרא לשמש ויזרח אור', ואני משום מה קראתי 'קרא לבית שמש ויזרח אור'. הרבי רוצה שאתה תהיה בבית שמש ושם יזרח האור!" סיים הרב לנדא."

זו היתה הכרעה ברורה לגבי מקום מגוריו של הזוג הצעיר. בצירוף ההוראה הראשונה לגור דווקא בשכונה לא דתית,

הקפות שניות ברחובה של עיר

חב"די בסגנון בית חב"ד, לקירוב אנשים מ'בחוף'. הוא היה הולך כל שבת מרחק של 25 דקות הליכה בשביל לקיים את המניין דווקא באיזור שאין בו כמעט חרדים.

המנין התמקם בבית ספר דתי בשכונה, שבשבת התפנה מתלמידיו, וההנהלה הסכימה לתת לו שטח במבנה כדי להפעיל את בית הכנסת לתפילות בוקר יום השבת בלבד.

בואו של הרב ליפשי לשכונה, היה כהמשך לשליחות שחמיו החל בה. "הרבי פשוט זרק אותנו למים על ההתחלה באופן של אתערותא דלעילא", הוא מספר.

הרב ליפשי זוכר היטב את המשבר הגדול שליווה אותו בתחילתו. "בשבת הראשונה שהיינו בבית אחרי החתונה, הלכתי להתפלל בבית כנסת סמוך לבית. לאחר מכן חזרתי הביתה מלווה בשני מלאכי השרת, אך עם לב שבור... אחרי שנים של תפילות עם הרבי ב-770, תפילות מלאות בחיות חסידיית ושירת "יחי" עוצמתית, פתאום אני מתפלל בבית כנסת לא חב"די, עם תפילה 'יבשה'. זו הייתה תחושה קשה..."

"חזרתי הביתה ואמרתי לעצמי 'מה? מעתה כל שבת אתפלל בכזה מקום? זה בלתי אפשרי'. בו במקום החלטתי שמהשבת הבאה, יהיה בשכונה מנין חסידי לקבלת שבת מלא חיות. הזדרזתי להודיע על כך לתושבי השכונה.

"ואכן, מאז אותה שבת, המניין הזה מתקיים, ועם הזמן הצטרפה גם תפילת מנחה של שבת, ותפילות של ימות החול, כשהמניין הולך וגדל, ב"ה."

תוכל לתאר את הקושי המרכזי עמו התמודדת באותם ימי בראשית?

"אני זוכר שאחת מנקודות השבירה שהיו לנו אחרי בואנו לכאן - ואני מספר

הדלקת חנוכית ענק במתחם העירייה

חזרתי הביתה מלווה בשני מלאכי השרת, אך עם לב שבור... אחרי שנים של תפילות עם הרבי ב-770, תפילות מלאות בחיות חסידיית ושירת "יחי" עוצמתית, פתאום אני מתפלל בבית כנסת לא חב"די, עם תפילה 'יבשה'...

הם מצאו את שכונת 'מגדל המים' כמתאימה לשליחות.

תשובה מטלטלת

את הפעילות בשכונת 'מגדל המים' החל בכלל הרב אלישע שפירא, שביקש בעבר לקרב ליהדות ציבורים רחבים, גם כאלה שאינם דתיים. לשם כך הקים מנין

הדמיית בית חב"ד לאחר שהבנייה תסתיים

בית חב"ד בעיצומם של השיפוצים

אחרים. עליך לדאוג לבית חב"ד ולבית כנסת משלך'.

הרב ליפשי סבר וקיבל, ומיד החל לתור אחר מקום מתאים שיתן מענה לכל צורכי בית חב"ד.

לאחר התרוצצויות רבות ולא פשוטות שנמשכו כמה חודשים, מצא הרב ליפשי חנות להשכרה באזור המרכז המסחרי בשכונתו. כסף עדיין לא היה בכיסו כדי לשלם את דמי השכירות הקבועים, אך "זכיתי לראות את התגשמות הענין של 'ברכנו אבינו כולנו כאחד'. כמה יהודים יקרים שהתפללו במנין של בית חב"ד, נרתמו לגייס הוראות קבע, ובזכותם הצלחנו לכסות את עלויות ההשכרה. גם בעל המבנה הבין שמדובר בפעילות ללא מטרת רווח, והפחית משמעותית את עלות השכרת החנות."

בחנוכת הבית לבית חב"ד, בירך שליח הרבי לבית שמש, הרב אליעזר ווינר, את בית חב"ד החדש: "זה הגדול - קטן יהיה", ושהמקום יהיה צפוף עד מהרה..."

המקום הפך למרכז של פעילות רוחנית בשכונה. בנוסף למנייני התפילות הקבועים, התוועדות, כנסים ובדיקת תפילין ומזוזות וכו', המקום שקק חיים.

הצורך בהרחבת המקום באופן שיוכל להכיל את כולם, הגיע די מהר. "למעשה, כבר בשבוע הראשון בו נכנסנו למבנה בית חב"ד, כתב לי הרבי באגרות קודש, שיש לבנות בית חב"ד גדול ומרווח", מספר הרב ליפשי.

"התפלאתי לשמוע על הרעיון להקטין את הבנייה, וענייני בכלל הוא להגדיל ולא להקטין כל דבר שבקדושה, ויש לבנות בהרחבה" כתב הרבי במכתב. "ואם בשום אופן לא ימצאו מהיכן לארגן את החלק החסר בתקציב, אזי הנני מתחייב לדאוג

התקופה הבאה לא הייתה קלה. שליח צעיר, 'טרי' יחסית, שמתמודד עם נפילה שכזאת... "בשלב מסוים הרגשתי שאני כבר לא יכול יותר, וכתבתי לרבי שיציל את הבית חב"ד מקריסה טוטלית".

"האמת? קשה מאוד! התשובה הזאת סלטלה אותי. שנים רבות לא החמצתי שום תשרי אצל הרבי, והנה נגזר עלי לשבת כאן. נפילת הרוח הזאת ליוותה אותי כמה ימים, אך אז התאוששתי והבנתי שאני צריך לעשות מה שהרבי רוצה".

הרבי רוצה הרחבה

התחלת הפעילות, באין מקום ובאין אמצעים כספיים, הייתה בעיקר בתוך בתי כנסת בודדים שהיו מפוזרים בשכונה. באישור הגבאים החל הרב ליפשי למסור שיעורים בתנאי, ובגאולה ומשיח, וכן התוועדויות חסידיות עם משפיעים אורחים.

"בהתוועדות אחת שהתקיימה בחורף תשע"ח, הבאתי את הרב שלמה הכהן כץ מאור יהודה שהתוועד בחיות גדולה וריקת את קהל השומעים.

"בשלב כלשהו זירז אותי לדאוג שלבית חב"ד יהיה מקום קבוע. 'לא מספיק שיש לך בתי כנסת שבהם אתה רשאי לפעול בהם, שכן אתה תלוי בהסכמתם של

זאת בגילוי לב - זו הסיבה שלא הגעתי לכאן מרצון עצמי, אלא בגלל המכתב של הרבי, וזה היה לי קשה מאד. הרי תכננו מלכתחילה לגור בסביבה חסידית למשך כמה שנים ראשונות, והנה הגענו למקום בהתחלה באופן של 'על כרחך', בלי סביבה חסידית, בלי קהילה, בלי התוועדויות - וזה אחרי שנים של הרגל בסביבה חסידית. "זו הסיבה שהייתי בכל עת מנסה 'לברוח' לכל מיני התוועדויות. פשוט לא הרגשתי בנוח באווירה כאן בשכונה. הרגשתי שאין לי עם מי לדבר... אין חב"דניקים... הרגשה זו חסמה אותי מלפעול במקום. מה שעשיתי, היה מעט מאוד, ובחוסר חשק".

השבר הגדול-יותר הגיע עם בואו של חודש אלול, שלושה חודשים אחרי חתונתם של בני הזוג ליפשי. "אמרנו לעצמנו 'הנה חודש תשרי - נוסעים לרבי!' ובסאב-טקסט: 'נברח מהשכונה'..."

"התחלנו להתכונן לנסיעה, אך מכל עבר היו אינספור מניעות ועיכובים. שום דבר לא הסתדר; אין דירה ואין ויזה, אין כסף לנסיעה, ומכל כיוון לא הצלחנו לסדר את הנסיעה לרבי.

"ישבתי לכתוב לרבי על המניעות והעיכובים, וביקשתי שנוכל להגיע לרבי לתשרי.

"בתשובה כתב הרבי את הסיפור עם חסיד ה'צמח צדק' שרצה לנסוע לארץ ישראל, והרבי ה'צמח צדק' אמר לו 'עשה כאן ארץ ישראל' - כשהכוונה היא שיש לעשות כאן אווירה של קדושה, במקום לחפש אותה במקומות אחרים. הבנתי שזהו זה! אין נסיעה לתשרי, ואני נשאר במקום השליחות. יש לי תפקיד ואסור לי לברוח מהשליחות שלי!"

איך הרגשתי עם זה?

להשלים את הסכום החסר עד לסוף הבנייה".

"כשקראתי את המכתב הזה, הבנתי שני דברים: א. הרבי רוצה שתהיה הרחבה. ב. הרבי מבטיח לדאוג לכל העלויות הכספיות, אם יהיה צורך.

"האיחולים של הרב ויינר, התקיימו במלואם, מהר מכפי שציפינו. בית חב"ד היה צר מהכיל את יושביו ומוכרחים למצוא או לבנות מקום גדול לבית חב"ד. בשבתות התפללו בבית הכנסת כשני מניינים, ועוד כמניין ויותר בחוץ. בפורים, למשל, בית חב"ד היה דחוס לגמרי, ולא היה מקום להיכנס, אפילו לא בעמידה".

הרב ליפש החל לחפש אחר מקום רחב יותר לפעילות, אך כל החיפושים עלו בתוהו.

לפתע נראה שהכל קורס...

הישועה הגיעה מאחד מתושבי השכונה שרצה מאוד לבנות בית כנסת. לאחר שתדלנות רבה, קיבל מהעירייה שטח רחב ידיים עבור בית הכנסת שלו, אלא שהוא נתקע באמצע הבנייה מחוסר מימון ותקציב. בניין בית הכנסת שלו נשאר אפוא שלד, ללא שום יכולת לממש אותו.

לאחר משא ומתן ממושך, הגיעו שני הצדדים לחתימה על חוזה שכירות לכמה שנים, שישולם באמצעות שיפוץ המקום באופן מדורג.

לא בלי חששות ופחד, כתב השליח על כך לרבי מבחינתו היה מדובר בעסק מסובך ורציני. "ביקשתי ברכה לכך שהבניה תהיה בשלבים, כאשר אנחנו מגייסים כסף בהתאם להתקדמות הבניה" מספר הרב ליפש.

המכתב שקיבל עסק אודות מהדיר של ספרי הרמב"ן על התורה. הלה ההדיר רק חלק ראשון מתוך סדרה של כמה כרכים, והרבי כתב לו שבעז"ה יתקדם לעוד שלב ועוד שלב, עד שיגיע לידי שלימות הסט.

"מהמכתב הבנתי, שהרבי נותן ברכתו להצלחה בהתקדמות 'שלב אחר שלב' עד שנגיע לסכום כסף לו אנו זקוקים.

מה הם היתרונות במקום החדש לעומת המקום הקודם?

"בכמה מישורים, הן מבחינת גודל והן מבחינת מיקום בית הכנסת.

מבחינת גודל - זהו מבנה שסביבו חצר רחבה שאפשר לנצל גם אותה לפעילות. מדובר בשטח של יותר מחצי דונם. בבית הכנסת עצמו ישנם למעלה ממאה מקומות ישיבה.

"מבחינת מיקום - מדובר במיקום מרכזי

מאוד, צמוד לקניון, וסמוך לארבעה בתי ספר גדולים, שם ניתן להשקיע עם הנוער.

"גם מבחינת המחיר, מדובר במחיר נמוך יחסית גם לעומת מה ששילמנו קודם לכן.

"לאחר חתימת החוזה, החלו להתבצע במקום שיפוצים נרחבים כדי שהמקום יוכל להיות פעיל כבר בחודש תשרי. כשנכנסנו, המקום היה רק שלד בלבד. בסייעתא דשמיא, יהודי קבלן המקורב לבית חב"ד, לקח על עצמו את הפרויקט. בהערכה ראשונית דובר על עבודה שתמשך מעל חודשיים, אך הוא סיים זאת בתוך שבוע וחצי!

"הוא השקיע בזה את כל גופו ונשמתו. הוא עבד עם פועלים נוספים שתיים עשרה שעות ביממה, משבע בבוקר ועד שבע בערב.

"היתה לפניו עבודה רבה: לצבוע ולטייח את כל הקירות, לרצף, לדאוג לכל מערכות האינסטלציה, מים, ביוב וכו'. להוריד את כל הפיגומים מבחוץ. לבנות את כל מערכת החשמל מתחילתה, ושלל מערכות נוספות. בסיום העבודה המאומצת, הקבלן אמר לי ביוזמתו: "אני לא מאמין שהייתי יכול לעשות עבודה של כמה חודשים בזמן כה קצר. זה רק הכוח של הרבי!"

וכך לקראת ראש השנה תשפ"ג, נכנסנו בשעה טובה לבניין החדש. רבים מתושבי השכונה הגיעו לתפילות בימים הנוראים ובימי החגים.

זה נשמע שמאז הכל רק פרח וצמח...

ממש לא! לאחר החגים חוינו פתאום שבר על שבר. ראיתי כיצד בית חב"ד בו השקענו כל כך הרבה, הולך וקורס לנגד עיניי ח"ו..."

מה קרה?

מכיון שרשמית, לא קיבלנו עדיין אישורים לבניה, לא היה לנו (ועדיין אין לנו) חיבור רשמי לחברת החשמל. אלתרנו משיכת חשמל משכנים, אך העירייה דרשה לנתק את החשמל בטענה של סיכון.

הגיע החורף, ובזמן תפלות מנחה ומעריב, הכל היה חשוך, ולא היה לנו איך להאיר את המבנה. כיוון שכך, אנשים הפסיקו לבוא להתפלל כמו גם להשתתף בשיעורים בבית חב"ד. זה גרם לי למפח נפש עצום.

אם לא די בכל עגמת הנפש הזאת, הרי שנחתה עלינו צרה נוספת: מסתבר, שהאיטום בגג המבנה החדש לא הושלם לגמרי. וכך, שבת אחת, החל לרדת גשם שוטף שחדר לתוך בית חב"ד. כמו ברזי מים חזקים נשפכו מהתקרה לתוך בית חב"ד. אנשים פשוט ברחו מהמקום... הטיח החל להתקלף מהגשם.

באותה שבת, הרגשתי שבת חב"ד הולך ונחרב. בדרך כלל אני נשאר לאחר קבלת שבת כדי ללמוד משהו, אך באותה שבת לא יכולתי... הרגשתי שאינני מסוגל יותר להיות שם... צער גדול לראות שמעשה ידיך פשוט "טובעים בים"...

מכיון שאנשים פסקו מלבוא, גם התורמים הפסיקו לתרום בטיעון שאינם רוצים לתת את כספם במקום לא פעיל. וכך, המצב הכלכלי של בית חב"ד הלך והסתבך מיום ליום.

אם לא די בכל זה, הרי שאחד המתפללים הקבועים, חסיד חב"ד, הפסיק לבוא לבית חב"ד. כשהתקשרתי אליו לשאול מדוע הפסיק לבוא, החל לצעוק עלי; "אתה הרסת את בית חב"ד, הרסת לכולם את המניין, בשביל מה היית צריך לעבור למקום הזה בכלל?!... וטרק את הטלפון בכעס גדול. זה כבר שבר אותי לגמרי..."

המפנה המהפכני

התקופה הבאה לא הייתה קלה. שליח צעיר, 'טריל' יחסית, שמתמודד עם נפילה שכזאת... "בשלב מסוים הרגשתי שאני כבר לא יכול יותר, וכתבתי לרבי שיציל את הבית חב"ד מקריסה טוטלית".

ומה הייתה התשובה?

הרבי ענה במענה מיוחד: מה שכתב שיש ירידה בעסקו בענייני הפצת היהדות, ולא מצליח לעבוד על הכל, ומתאונן שאין כוחות - הנה הגיע הזמן שיפסיק לעסוק בכל העניינים!

הרבי אף כתב דבר נדיר במיוחד: יפסיק במסירת שיעורים!

תוכן המשך התשובה היה - להתעסק אך ורק בענייני ניהול הכלליים, וניהול יחסי ציבור, את שאר הדברים יש להשאיר בידי אחרים.

זה היה שינוי ניהולי מן הקצה אל הקצה. ניסיתי להעביר תפקידים ומשימות בבית חב"ד לאנשים אחרים בקהילה, אך כל הניסיונות עלו בתוהו. איש לא הסכים לקחת על עצמו שום אחריות, אפילו לא קטנה...

ערב אחד, לאחר כשבועיים ימים, קיבלתי הודעת וואטסאפ מהרב זוהר גינדי. למעשה הכרנו כשהיינו בחורים, אך לא היה לנו קשר מיוחד. הוא כתב כך: 'אני רוצה לצאת לשליחות, אך לא לפתוח בית חב"ד חדש, אלא להצטרף לבית חב"ד פעיל. האם אוכל להצטרף לבית חב"ד שלך?'

מיד ענית לו: אתה מוזמן בשמחה!

ראיתי בזה השגחה פרטית ברורה, שהנה

הדמיית פינות בבית חב"ד לאחר שהבנייה תסתיים

כתבתי בקשה על כך שלא יהיו ויכוחים מיותרים סביבי ענייני משיח. המסר מהמענה אותו קיבלתי:

כל החיכוכים באים רק כאשר האדם לא חי את העניינים ורק חוזר על מה ששמע בעבר; כך זה מתקבל אצל האנשים בתור 'סיסמאות' ויכול להפריע להם ולגרום למתחים מסויימים. אך אם אתה 'חי' את העניינים ומונח בדבר מלכות ובשיחות של הרבי, אזי אתה יכול להכריז בגאון 'יחי אדוננו', ולדבר ללא בושה על זה שהרבי הוא משיח וחי וקיים. אם זה יהיה דברים היוצאים מן הלב, הם גם ייכנסו אל הלב, וכך זה יתקבל בקלות."

אני רואה זאת במוחש בזמן הדרשות בבית חב"ד. בדבריי אני מכניס עניינים של משיח ושהרבי חי וקיים, ואנשים מקבלים את העניין בהבנה ובהזדהות עם תוכן הדברים.

לסיום: מה המסר שלך לאחיך השלוחים, ולאנ"ש בכלל?

אני מסתכל לפעמים קצת לאחור, ורואה ב"ה בנין גדול ומרווח, ועל כך שנכנסנו להיקפי כספים גדולים, ופתאום רואים כיצד הכול הולך וגדל. כשהתחלתי את השליחות, לא היה נראה לי בדמיון שאגיע להיקף כה נרחב של פעילות וכספים...

אבל אם 'קופצים למים', הרבי נותן את הכוחות ועם הזמן גם הכלים הולכים וגדלים; לומדים כיצד לפעול נכון ואיך להגדיל את השליחות.

את המסר הזה אני מעביר גם הלאה לחבריי השלוחים: לא לחשוש מלקחת את השליחות של הרבי בכל עניין! פשוט 'לקפוץ למים' ולהתחיל 'לשחות'. כאשר מתמסרים לעניינים של הרבי, רואים כיצד מקבלים יותר כוחות מהמשלח - וכמובן שגם הכלים נהיים רחבים יותר לקבל את כל השפע העצום והברכה שהרבי משפיע!

הגדולה והקטנה בבית שמש, ובזכות השליח הרב גינדי, ראינו הצלחה גדולה... בשנה האחרונה פתחנו בשיתוף פעולה מצד כמה שלוחים באזור (הרב מענדי ווינר, והרב דובער דהאן), גן חב"ד המיועד לציבור לא דתי, כדי שישלחו את ילדיהם לגן חב"ד, וב"ה אנו רואים תוצאות מבורכות. אנחנו רוצים בשנה הקרובה לפתוח לפחות עוד שתי כתות ילדים בגן חב"ד..."

אני מקווה בקרוב להשלים את השלבים האחרונים של הבניה, במטרה להפוך את המקום למרכז חסידי עוצמתי, שיהיה בסיס להפצת המעיינות ובשורת הגאולה לכל בית שמש.

אנו זוכים לשיתוף פעולה מלא עם סגן ראש העיר. תקופה מסוימת למדנו יחד שיחה של הרבי בכל שבוע. גם לאחר שהחברותא פסקה, הידידות בינינו נשארה. כך למשל בל"ג בעומר האחרון, תכננו שלושה בתי חב"ד באזור שלי (הרב מענדי ווינר והרב דובער דהאן). לארגן תהלוכת ל"ג בעומר גדולה ומשותפת. סגן ראש העיר קיבל את פניי בסבר פנים יפות גם ללא פגישה מתואמת מראש. הוא גילה נכונות רבה לעזור בכל מה שצריך. כך למשל בירר בעצמו ועשה טלפונים כדי לעזור לנו למצוא אולם גדול לכינוס ל"ג בעומר, וללא תשלום. הוא אף דאג לממן את המופע המושקע שהבאנו.

קרוב לאלף ילדים השתתפו בתהלוכה שהתקיימה בשכונה.

אנו זוכים לשיתוף פעולה מצידו, תוך הארת פנים ופרגון רב.

איך אנשים מקבלים אצלכם את המסר של בשורת הגאולה והגואל?

אנשים מבינים שהרבי הוא צדיק וקדוש, בעל רוח הקודש ועושה אותות ומופתים. לאחר שהם מבינים שהרבי הוא לא דמות רגילה, יותר קל להם לקבל את זה שהרבי הוא מלך המשיח.

זכורני באחד מביקוריי אצל הרבי,

ה' שולח אלי ישירות משהו שיבוא לעזור לי בבית חב"ד, כפי שהרבי כתב.

הוא אכן נכנס אט אט לתפקיד, והחל לעסוק בעניינים הפרטיים של בית חב"ד, בעוד אני מקדיש את עצמי להשגת תקציבים, וכל ההתנהלויות עם הבנקים וההלוואות, וכו'.

גם 'דינר' שערכנו לטובת בית חב"ד עם הכנסות יפות, הצליח להרים קצת את מצב רוחי.

בעת הדינר הבטחנו לכל מי שיעשה הוראת קבע בסכום של 450 שקל בחודש למשך שלוש שנים, יקבל דולר של הרבי. ב"ה, היתה היענות יפה מצד הקהל. אחד מאלו שחתמו על הוראת קבע, היה בחור צעיר שבא פעם אחת להשלים מנין באחת התפילות. הוא נשאר לשיעור, והתלהב מהתורה והיהדות. כעבור תקופה בה התקרב במהירות ליהדות, הלך ללמוד בשיבת 'אור החיים' של הרב אלבו בירושלים עבור חוזרים בתשובה.

כשחתם, אמר לי שלמרות שהוא בחור, ואין לו מקור הכנסה מסודר - אך בגלל שבית חב"ד הכניס לו את היהדות לחייו, אז הוא חייב את כל היהדות שלו לבית חב"ד, והוא מרגיש שהוא מוכרח לחתום הוראת קבע משמעותית כתמורה על כך!

שינוי השיטה כפי שהרבי הורה, הוכיח את עצמו. ב"ה, ההמחאות של הבית חב"ד אף פעם לא חזרו. גם כשנכנסת המחאה בחשבון, ושולחים לי בבוקר הודעה מהבנק שאין כיסוי לצ'ק, תמיד עד סוף יום העסקים מתחוללים הניסים ויש כסף לכיסוי הצ'ק...

לדבר על משיח - מהלב!

עד מהרה הפך בית חב"ד לאבן שואבת, גם לתפילות וגם לפעילות. "בפורים למשל", אומר הרב ליפשי בסיפוק מופגן, "הגיעו כאלפיים אנשים לשמוע את המגילה. בעזרת התמימים מהשיבה